

VRIJDAG 7 JULI/ZATERDAG 8 JULI:

Vandaag was het zover, het vertrek richting Rencurel in de Vercors naar Hôtel Le Marronnier, voor de eerste buitenlandreis dit jaar. Met de Donder op de trailer vertrok ik rond 22:00 naar Frankrijk. De reis verliep voorspoedig zonder oponthoud, met elke 2 uur even een koffiestop, omdat ik de trip geheel in mijn eentje reed begon ik vanaf een uur of 4 wat zware oogleden te krijgen en rond een uur of 6 toch maar besloot om even een powernap te nemen. Daarna kon ik weer

enigszins “uitgerust” verder. Bij mijn laatste stop voordat ik de snelweg af zou gaan, werd ik gebeld door Jos met de mededeling om niet via de noordkant de vallei in te rijden vanwege de smalle weg en tunnel, welke net breed genoeg is voor een auto, gelukkig leidde mijn navigatie mij via de zuidkant. Vervolgens weer verder voor het laatste stuk, welke inderdaad veel beter te berijden is met de trailer, alhoewel er ook wel wat stukken waren waar je maar met een auto doorheen kon, gelukkig heb ik de mazzel gehad dat ik geen tegenliggers had. Het hele laatste stuk door de vallei naar ons hotel was alsof je reed door een aanzichtkaart. Wat een mooi gebied! Uiteindelijk arriveerde ik rond 14:00 uur bij het hotel, waar inmiddels ook Gert-Jan was gearriveerd. Na de motor afgeladen te hebben en alle bagage naar de kamer te hebben gebracht, welke ik samen met Rob zal delen deze week, was het tijd voor een welverdiend biertje. In de loop van de middag arriveerde ook Birdy en Rob en na een heerlijk diner en nog een biertje verloren mijn oogleden het al snel van de zwaartekracht. Hoog tijd om ten bedde te gaan!

ZONDAG 9 JULI:

Vannacht heerlijk geslapen (mag ook wel na een nacht overgeslagen te hebben) en om 08:00 naar het ontbijtbuffet, waar je als extra o.a. ook roerei, gebakken bacon kon bijbestellen.

Na het ontbijt was het tijd om ons klaar te maken voor de rit en een route van de hotelcomputer op de navigatie te zetten. Tijdens het ontbijt hadden we ook besloten om met z'n allen te rijden. Eenmaal strijdklaar eerst nog even poseren voor een groepsfoto en daarna konden we op weg. Gert-Jan ging voorrijden, maar al snel bleek dat de route op onze navigatie het niet goed deed, waardoor Gert-Jan besloot om zoveel mogelijk de zogenoemde track te volgen, zie het maar als ouderwets navigeren met een wegenkaart waar je de route met een (fluor)stift hebt uitgezet.

Ondanks dat was het een mooie rit op een zeer warme dag, Na enige km's hebben we even een koffiestop gehouden onderaan de Col de Rousset waar we binnen hebben gezeten omdat we het buiten te warm vonden, daarna weer lekker gereden door de prachtige omgeving en voordat je het weet is het tijd voor lunch, bij een soort rustplaats met snackkiosk en sanitairgebouw hebben we onze maagjes gevuld in de schaduw van een boom, een Croque-monsieur was mijn deel!

Bordjes en bakjes leeg!?
We kunnen weer! Na weer wat mooi bochtenwerk kwamen we via een ommetje weer terug bij de Col du Rousset, maar nu in tegenovergestelde richting, boven op de Col nog even een stop gemaakt voor wat foto's en wat drinken alvorens het laatste stuk naar het

hotel te rijden. Helaas ging het op dit stuk mis met Harrie toen we het dal in reden, om onverklaarbare reden is hij een weiland ingereden. (red. zie verslag Harrie)

Ik heb het helaas niet gezien omdat ik de laatste in de groep was die ter plekke kwam. Eenmaal op de plek des onheils zag ik Harrie bewegingsloos liggen en waren de anderen al ter plekke. Gelukkig kwam Harrie al snel bij en bleek dat hij alles nog kon bewegen, wat voor enige geruststelling zorgde. Een passerende boer had inmiddels ook al de hulpdiensten gebeld, in de tussentijd hebben we zoveel mogelijk geprobeerd om Harrie van wat schaduw te voorzien, want het was nog steeds erg warm in de felle zon. Ook hebben we zijn motor uit het weiland kunnen krijgen en even later iets verderop op een parkeerplaats gestald. De hulpdiensten waren inmiddels ook gearriveerd en ontfermden zich over Harrie, ook werd een gedeelte van de weg afgezet. De Gendarme arriveerde iets later en begon o.a. met "ondervragen" naar het gebeurde. Gelukkig sprak en verstond er zowel bij de politie als de ambulance er 1 iemand Engels zodat de communicatie redelijk soepel verliep. Ondertussen had Jos Riet op de hoogte gebracht van het gebeuren. Toen Harrie eenmaal klaar was om vervoerd te worden, is Rob gevraagd om achter de ambulance aan te rijden en als contactpersoon te fungeren, omdat hij de enige van ons groepje is die redelijk Frans kan spreken en verstaan. Toen eenmaal de ambulance en de andere hulpdiensten weg waren zijn wij (Jos, Birdy, Gert-Jan en ik) naar het hotel gereden, eenmaal daar zat Riet al buiten te wachten op onze komst, uiteraard zichtbaar aangedaan, ook de uitbaatster van het hotel (op de hoogte van het ongeval) kwam gelijk belangstellend informeren hoe het ervoor stond. Na wat drinken en Riet bijgepraat te hebben en ons omgekleed te hebben, hebben we "overlegd" dat Jos en Riet na het diner naar het ziekenhuis zouden gaan om Harrie te bezoeken en Rob af te lossen en Birdy, Gert-Jan en ik de motor van Harrie zouden gaan ophalen met mijn auto en trailer. Zo gezegd, zo gedaan!

Toch best wel een ervaring met motortrailer in het donker in onbekend gebied rijden. Afijn! De motor van Harrie stond gelukkig veilig en wel in de garage van het hotel en Rob was inmiddels ook weer bij het hotel, even later waren ook Jos en Riet weer terug uit het ziekenhuis en na een paar biertjes om de gebeurtenissen van de dag te laten bezinken, was het tijd om de oogleden aan de binnenkant te gaan bekijken.

MAANDAG 10 JULI:

Goed geslapen, ondanks de gebeurtenissen van gisteren. Aan het ontbijt besloten om vandaag geen rit te doen. Birdy zou met Riet na de lunch naar Harrie gaan, Jos ging met Rob olie gaan halen en Gert-Jan wilde nog wel een klein rondje doen. Ik besloot bij het hotel te blijven en een dagje te relaxen. Wel samen met Riet en Birdy een lekker forelletje gegeten met de lunch en wachtend op onze forel werd Riet gebeld door iemand van het ziekenhuis die het een en ander wilde weten, maar aangezien wij geen Frans verstaan of spreken was dat een beetje lastig, maar gelukkig was daar onze reddende engel Alena, de uitbaatster, die ook een redelijk woordje Engels machtig is en het gesprek vertaalde. Na de lunch zijn Riet en Birdy naar Harrie gegaan en ik ben lekker wezen chillen bij het zwembad in afwachting tot iedereen weer terugkwam. Gert-Jan was de eerste die weer terug was bij het hotel. Jos en Rob deden voor ons gevoel wat lang over om een fles olie te halen, maar bij terugkomst bleek dat ze aardig wat adresjes moesten afrijden om eindelijk een fles olie te scoren, maarrrr ook zijn ze nog even langs een Intermarche gegaan, waar ze enige tijd in de rij hebben gestaan. Bij terugkomst van hun bezoek aan Harrie konden Riet en Birdy mededelen dat zijn herstel positief verliep, maar vanwege de bloedingen wilden ze hem sowieso nog een nacht houden. De dag weer afgesloten met een smakelijk diner en een drankje.

DINSDAG 11 JULI:

Vandaag geen echte rit gereden, maar 'Plan Plons Frankrijk' ten uitvoering gebracht. Rob kwam met het idee om vandaag ergens te gaan zwemmen en/of op een banana achter een speedboot te gaan, omdat het vandaag de warmste dag van de week zou gaan worden. 'Prima' vonden wij. 'Als jij dat wil en kan regelen! En zo geschiedde! Lac de Monteynard werd de locatie van onze "vochtige expeditie" en dat kun je letterlijk nemen, want ook de heen- en terugreis waren vochtig van het zweten in onze motorpakken vanwege de warmte. Rob had

een afspraak kunnen regelen voor een rit op een "banana" bij een watersportbedrijfje aldaar. In plaats van een banana werd het een soort rond luchtbed, waar je met max. 3 pers. op kan. Voordat het zover was zijn we even wezen afkoelen in het meer, omdat de speedboot nog bezig was met een andere afspraak voor ons. Toen het eenmaal zover was, beten Rob en ik de spits af. Het was even geleden dat ik zoiets had gedaan, maar wat was het weer leuk om zo achter een speedboot voorgetrokken te worden. Of het zijn intentie was of dat hij ook zijn best ervoor gedaan had weet ik niet, maar de bestuurder heeft ons er niet af gekregen, daarna was het de beurt aan Birdy, Jos en Gert-Jan. Voor hun was het een stuk moeilijker, omdat je met 3 personen minder ruimte en minder mogelijkheden hebt om vast te houden.

Ondanks dat hebben ze zich ook kranig geweerd, maar verloor Jos helaas 2 keer de strijd en bijna z'n zwemshort. Ook Gert-Jan verloor wat, maar dan z'n sokken...Hahaha! Na onze verkoelende onderneming nog even geluncht met de mede-eigenaresse en daarna weer richting het hotel gereden, waar we meteen weer een verkoelende duik namen in het zwembad met een lekker drankje erbij. Na het diner op het terras de dag weer afgesloten met koffie en drankje op het terras bij de bar.

WOENSDAG 12 JULI:

Goed nieuws! Harrie mag vandaag naar het hotel. Na een laatste scan was er groen licht gegeven zodat hij weer terug naar het hotel mocht. Jos en Riet gingen hem ophalen en wij gingen een cultuurhistorisch ritje maken met een bezoekje aan het verzetsmuseum van de regio in Vassieux en Vercors, want ook in de Vercors is tijdens de Tweede Wereldoorlog hevig verzet geweest, dit werd allemaal duidelijk tijdens de Audiotour mét Nederlandse uitleg! Rob had trouwens, net als gisteren, een route gemaakt op z'n TomTom. Gaat redelijk makkelijk heb ik gezien. Ook wilden we

bijtijds terug zijn, omdat er onweersbuien verwacht werden aan het eind van de middag. Bij terugkomst in het hotel waren Jos en Riet ook terug met Harrie, die er gezien zijn toestand wonderbaarlijk goed uitzag. Tijdens de borrel voor het diner werd nog even teruggeblikt op het ongeluk. Voor Rob was het de laatste avond bij ons, want hij vertrekt morgen naar zijn broer die een stuk oostelijker een B&B runt.

DONDERDAG 13/07/2023

Na het ontbijt is Rob vertrokken richting z'n broer, Riet en Harrie zijn vandaag een dagje sightseeing gaan doen en de rest van ons zijn weer een "normaal" ritje gaan rijden, waar Jos een verslag van maakt.

200 km door Frankrijk. Geschreven door: The Marshall

Na het ontbijt wordt met 25 graden vertrokken, het is nog lekker koel, maar dat gaat zoals de hele week snel veranderen!! Elke dag boven de 30 graden is normaal, dus een fles water mee en regelmatig bijtanken.

Vandaag wordt de Col de la Machine, Col de la Bataille, Col de Tourniol, Col de Limouges, Col de Rousette en de Combe de Laval “bekeken” 😊

Wat een mooie wegen, weinig verkeer en een uitzichten, je kunt wel om de 100 m stoppen om te genieten en piccies te schieten.

Die uitgehakte wegen en tunneltjes, geweldig, alleen oppassen, soms ligt er een stuk natuursteen op straat en moet er geremd en uitgeweken worden, maar verder geen klachten.

Ik ga jullie verder niet vermoeien met lange teksten, geniet maar van de foto's en ik zou zeggen voor herhaling vatbaar.

John en Rian bedankt

Jos

VRIJDAG 12 JULI/ZATERDAG 13 JULI:

Vandaag alweer de laatste dag. Birdy had besloten om vandaag al richting huis te rijden en zijn Jos, Gert-Jan en ik nog een klein rondje van ong. 100 km gaan doen, die Jos op zijn navigatie had gemaakt. De rit voerde ons via de noordelijke kant van de vallei via de D35 over de Col de Romeyère en door de Tunnel des Ecouges, waarna we aan de westkant van de rivier de Isère, door de omgeving van Vinay en Saint-Marcellin reden, om daarna weer de Vercors zelf in te rijden en via mooie stuurweggetjes kwamen we rond lunchtijd uit bij het dorpje Choranche alwaar we bij Hôtel-Restaurant Le Jorjane van onze laatste lunch in de Vercors hebben genoten. Na de lekkere forel die ik gegeten heb was het nog een paar km via de D531 om dan via het zuidelijke deel van de D35 weer bij het hotel aan te komen.

De rest van de middag werd besteed aan het inpakken en opladen van de motoren op de trailers, waarna er nog wat tijd overbleef om even uit te rusten, want zowel Jos, Harrie en Riet als ik zullen deze avond ook huiswaarts vertrekken. Gert-Jan bleef nog voor de laatste overnachting en vertrok de volgende ochtend.

Vanavond was er een bbq met lopend buffet ipv een normaal diner, die eigenlijk woensdag had moeten plaatsvinden, maar vanwege de verwachte onweersbuien werd deze dus verplaatst naar vanavond. Na het diner nog een laatste bakkie koffie en de laatste spullen inladen en rond 21:00 uur was het tijd voor Jos, Harrie, Riet en ik om te vertrekken.

De terugreis verliep zonder noemenswaardig oponthoud. Het enige oponthoud was voor mijzelf, rond 03:00 begonnen mijn oogleden weer zwaar te worden en besloot ik om even een powernap te doen. Bij de eerstvolgende mogelijkheid voelde ik mij niet op gemak om daar even de ogen te sluiten, omdat er een auto verdacht in de rondte reed. Bij de volgende was er geen plek voor auto en trailer, maar bij volgende daarna was er plek genoeg en voelde ik mij op het gemak om daar even de ogen te sluiten. Na, ik denk, een halfuur werd ik weer wakker en heb mijn weg weer vervolgd. Via de N5 naar Charleroi ben ik België binnengekomen, maar wat is dat een klote weg om overheen te rijden zeg, wat een slecht wegdek, ik had op sommige momenten echt het idee dat de Tuono elk moment van de trailer af kon stuiten... Even verder bij Antwerpen kwam ik toch in een file terecht vanwege een aanrijding, maar omdat ik er maar 10 min. in heb gestaan, vind ik dat niet echt noemenswaardig oponthoud. Daarna was het in een rechte lijn richting huis. Rond 14:00 uur reed ik mijn straat weer in.

Al met al was het weer een geslaagd weekje ondanks het zwarte randje vanwege Harrie z'n "uitstapje"! Het hotel was prima met, jawel een Engelssprekende uitbaatster, alsmede ook een paar van het bedienend personeel. Locatie was ook top met buitenzwembad en een groot terras met wijds uitzicht over de vallei. Kleine kanttekening is dat de kamers enigszins gehorig zijn, althans, bij onze kamer. Persoonlijk heb ik daar geen problemen of last van gehad.

Als laatste wil ik iedereen bedanken voor de gezelligheid en niet te vergeten John en Rian voor het regelen van deze week en het hotel! Wat mij betreft komen we hier snel weer terug!

Ciao,
Tot een volgende rit!
Ferry

